

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:
הדלקת נרות: *17:03
צאת השבת: 18:09
רבינו תם: 18:46
שבת שלום ועבודך!!!

*30 דק/קודם השקיעה

הלכות נשים צניעות

גיליון 48

פרשת תרומה תשפ"א | שבת זכור | יש לשמור על קדושת הגיליון!

פנינה לנשמה

צריך לדבר!

קול צעקה נשמע לפתע מחדרו של ה"חפץ חיים". בני הבית והתלמידים, נכנסו בבהלה אל הסבא קדישא. "מה קרה?!" שאלו הכל. הן מעולם לא הרים הצדיק את קולו על איש! תמיד היה משיב לכל שואל בשקט ובמאור פנים, ומדוע זה חרג הפעם ממנהגו?!, תמהו כולם.

אותה שעה שהתה בחדרו של ה"חפץ חיים" משלחת נכבדה של מחנכים חשובים מאמריקה, ובפיהם השאלה הבאה: "האם צנוע הדבר ללמד את בנות ישראל, שעדיין לא הגיעו לפרקן, הלכות יחוד, והנהגת הצניעות בלבוש ובדיבור?".

צדדי הספק היו: מחד גיסא, נחוץ הדבר לדעת את ההלכות החמורות האלה, כדי שלא יגרם מכשול, ומאידך, אולי לא ראוי ללמד בנות בגיל צעיר כ"כ הלכות אלו, באופן מסודר וברור, עם מבחנים, כשאר לימודי החובה.

שאלה זו, עוררה אצל ה"חפץ חיים" זצ"ל צער רב. הוא כאב את ההדרדרות הנוראה בחומת הצניעות. וזעקתו הנוראה – שבקעה מקירות ליבו – לא הופנתה לאדם מסוים, אלא הביעה את גודל כאבו, ואלה היו דבריו:

"מה שאסור לדבר (דברי לשון הרע ומחלוקת) מדברים, ומה שחייב גמור לדבר (הלכות צניעות ודיני איסור יחוד) אין מדברים?!"

המסר היה ברור, הוא הובן כל צורכו. לאיש לא נותר ספקות, והמשלחת שבה לדרכה. (עולמות של טוהר)

הבן שחזר הביתה

התחזקתי ונשאתי...

את הבן שלי לא ראיתי חמש שנים. גם לא את הנכדים!!!! הכאב היה גדול עד מאוד.. החלטתי לקבל על עצמי לא לדבר בפלאפון ברשות הרבים. קבלה שהייתה לי מאוד קשה שכן הייתי נוהגת לעשות את כל הסיפורים מחוץ לבית בפלאפון. חשבתי בליבי שאני מקבלת קבלה בדיבור כנגד אי דיבור עם הבן, הנכדים והכלה!!! האמנתי שזו קבלה שתפעל את פעולתה ובע"ה הכל מאת ה' והדברים יסתדרו בינינו!!! במקביל אני מקשיבה לסיפורי הנשים שנתנו לי רעיונות וחיזוקים והרבה יראת שמים!!! שלושה ימים בלבד אחרי הקבלה מתקשר אלי הבן ושואל אותי: "אמא אני יכול לבוא???"

לא האמנתי למשמע אוזני... הייתי כל כך בהלם שלא יכולתי להוציא מפי מילה... והדמעות זלגו מעיני. ללא הפסקה... בשבילי הקבלה הייתה מאוד מאוד קשה אבל סוף סוף זכיתי לראות אותו ואת הנכדים אחרי 5 שנים....

גם לך יש סיפור ישועה מהתחזקות בצניעות??

שתפי אותנו בפל': 052-7697432 או במייל: tznutw@gmail.com

פינת ההלכה

בגדים בולטים ומושכים

בגדים מוזרים ובולטים מושכים מאוד את העיניים, כמו לדוגמא: פרחים גדולים רקומים מלפנים ומאחור, או בגדים שחציים צבע אחד וחציים צבע נוגד, חוץ מזה שגורם משיכת עין זה עוד מבליט מקומות שהצניעות יפה להן.

אם האישה די חזקה ברוחה ובדעתה, אזי הצניעות נעשית אצלה טבע שני, ואין כבר בכלל צורך להגיד לה שום דבר או לאסור, שכן הרגש הטבעי של בת ישראל כבר אינו נותן לה להתנהג אחרת.

כשקונים מאכל בודקים היטב אם הוא כשר בהכשר טוב או אפילו מעולה, כמה היה צריך ולבדוק כל מיני גזרות ודגמים של חלוקים, בגדים וכו' וכן כמה צריך להיזהר האם יש לזה הכשר?! מהיכן מגיע דגם זה?! איך אראה עם זה? האם הוא מספיק צנוע?! ורק כך אחרי הבדיקה להחליט אם קונים או לאו.

החזו"א אומר שהיראת שמים של האשה ניכרת ונמרדת לפי גודל זהירותה והידורה בצניעות ובכיסוי הראש

סיפור לשבת

מחית עמלק – "אין עוד מלבדו"

מלבדו, אין עוד מלבדו! אני מאמין באמונה שלמה, שהקב"ה יחזיר את הכסף! "

אחרי שנים עשרה דקות שבהן השתוללה הרוח, והרב גשטטנר בהכרזתו עומד, התיאשו כבר כולם. "מסכן", רחמו עליו, "השתגע מרוב צער על שאיבד סכום גדול כל כך".

פתאום הביא הקב"ה רוח נגדית, שסחפה בחזרה את שטרות הכסף, והנחיתה אותם על הקרקע. ליד השטיבלאך של גור יש רחבה גדולה, וכל הרחבה התמלאה שטרות של מאתיים שקלים. כל האנשים שנדו לו רגע לפני כן ברחמים, ממהרים לעזור לו לאסוף את הכסף, מלאי השתאות. קידוש השם גדול מתרחש, אנשים רואים בעיניהם השגחה פרטית.

הרב גשטטנר מונה את הכסף, ששב מן המרומים, ומתברר שחסרים לו מספר שטרות.

"הרב גשטטנר, תרקוד כבר", אומר לו ידיד בחיבה, "תשמח במה שיש".

אבל הרב גשטטנר מכריז: "אין עוד מלבדו!".

שטרות נוספים מרחפים באוויר, צונחים אל הגינה הסמוכה. כל כספו של הרב הושב לו, עד השטר האחרון!

גם אם הרוח סוחפת למרחקים, וכולם מתיאשים – צריך להישאר עם האמונה, בלב שלם. ללא תנאי וללא פקפוק, תמיד ובאופן מוחלט.

ככה מוחים את זכר עמלק.

(דורש טוב- רבי גואל אלקריף שליט"א)

מבנו הקטן להחזיק אותם לרגע. פתאום נשמטה החבילה מידו של הילד, וצנחה אל הרחוב. רוח חזקה נשבה, שטרות הכסף המגוהצים התעופפו מעלה ומטה, הסתחררו עם הרוח. הילד נבהל מאוד, אבל הרב גשטטנר לא איבד את עשתונותו, אלא הכריז: "אין עוד מלבדו! הקב"ה יכול להחזיר לי את כל הכסף..."

אנשים נקהלו סביבו, נדהמים, משמיעים הערות של השתתפות בצער ורחמים, אבל הוא מצהיר בקול גדול: "אין עוד מלבדו! אני מאמין באמונה שלמה, שהכסף יחזור".

"הרב גשטטנר, המקום ימלא חסרונך", אמרו לו הנוכחים, "תשכח מהכסף. תראה לאיזה גובה השטרות מתעופפים, תראה לאיזה מרחק... אוי ואבוי, אין סיכוי".

אבל הוא בשלו: "אין עוד מלבדו!". הרוח לוקחת את השטרות רחוק יותר וגבוה יותר, מפזרת אותם. גם אותם אנשים בודדים, שעוד היתה מעט תקווה בליבם, שאולי יקבל הרב את כספו בחזרה, הפסיקו לקוות. חבל, מאוד חבל, אבל שום אין סיכוי. והרב עומד וממשיך להכריז: "אין עוד

התורה מצווה עלינו: "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים".

ודאי שאם מוחים את עמלק, הוא נמחה "מתחת השמים". מדוע, אפוא, הוסיפה התורה והדגישה את המילים הללו בפסוק?

עמלק גורם לנו להיות במצב של "מתחת השמים" – לא לראות את השמים, לא לראות את יד ה' ולא להבחין בהשגחה.

עמלק מנסה בכל כוחו לקרר את האדם ולהחליש את האמונה, ועל כן חלק ממחית עמלק הוא התחזקות באמונה.

הלכתי ברחוב ופגשתי יהודי. כאשר שאלתי לשלומי, הוא נאנח אנחה גדולה ואמר: "צרות, כל הזמן צרות". אמרתי לו: "תתחזק באמונה. תתפלל ותקווה אל ה', ויתקיים בך 'נהפוך הוא', יהיה לך נס פורים".

אמר לי האיש ביאוש: "אני כבר שבע מ'נהפוך הוא', בינתיים מתהפכים לי החיים, לא רואה ישועות".

אמרתי לו, "זה עמלק, ה' ישמור. הוא מחליש את האמונה ומחדיר יאוש. התורה אומרת לנו, 'קוה אל ה', חזק ויאמץ ליבך וקוה אל ה'! תמיד קוה אל ה'!".

לחיות באמונה שלימה של "אין עוד מלבדו" – זוהי מחית זכר עמלק.

מעשה מעניין מאוד ארע לרב גשטטנר שליט"א:

הרב היה זקוק לסכום כסף גדול עבור איזשהו צורך חשוב, והוא החליף ששת אלפים דולר לשקלים. כל השקלים שקיבל היו מקובצים בחבילה אחת גדולה, והוא ביקש

בעל ה"ישועות יעקב"(סימן תרצ"ט ס"א) כותב, כי בכל המגילה לא מוזכר שם שמים, כי הנס של פורים – יסודו הוא הסתרת הפנים, ללמדנו שכל מהלך הטבע מתנהל בהשגחה פרטית מופלאה של בורא כל העולמים. הקב"ה הוא "א-ל מסתתר", הוא לבוש בתוך הטבע, ומתוך ההסתתר הוא משגיח עלינו, כל צרופי המקרים במגילה ובחיים שלנו, כל ההארה, וגם מה שאיננו מבינים – הכל מבורא עולם.

שם ה' לא מופיע להדיא, במפורש, במגילה, אבל מוזכר ברמז:

"יבוא המלך והמן היום" – ר"ת י' ה' ו' ה'. וכן "כי כלתה אליו הרעה" – ס"ת י' ה' ו' ה'.

כלומר: גם בשיא העליה של המן, וגם בעומק הנפילה שלו – נמצאת יד ה'.

הקב"ה נמצא בסיפור המגילה, אבל בהסתר פנים. הוא מסובב את כל הסיבות ומגלגל את כל ההתרחשות, אבל מאחורי העצים...

זאת צורתה של השגחת ה' בגלות, והידיעה שהקב"ה פה איתנו, ואפשר למצוא אותו בכל מקום ובכל זמן, נותנת לנו עוז ותעצומות לצלוח את כל משברי החיים. (דורש טוב)

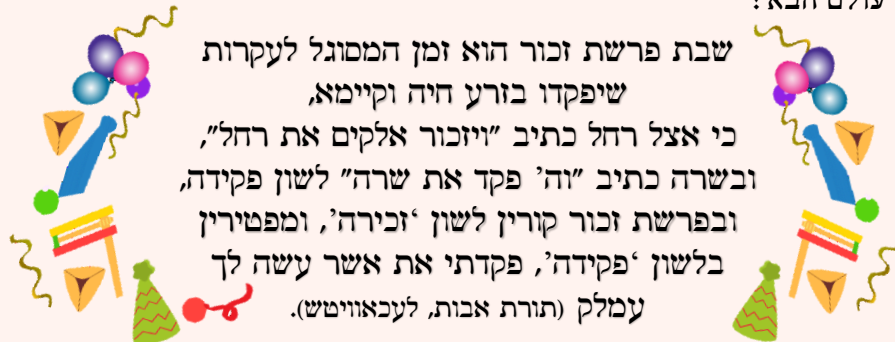

קוה אל ה'

יום המסוגל

כה גדול הוא יום הפורים! יום המסוגל לישועות גדולות! כל שערי שמים פתוחים, וניתן לבקש ולהשיג גם דברים כאלו, שכל השנה קשה להשיג אותם.

חז"ל דורשים על הכתוב בתהילים: "חס ליבי בקרבי בהגיגי תבער אש", "חס בגימטריה ארבעים ושמונה. בארבעים ושמונה שעות של ימי הפורים - כל התפילות מתקבלות. כל הפושט יד - נותנים לו, גם דברים שבכל השנה קשה להשיגם. ה"חתם סופר" זצ"ל כותב, כי קבלה יש לו מהגאון בעל ה"שב יעקב", שמי שלומד תורה בין מגילה של לילה למגילה של יום - הוא בן עולם הבא!

שבת פרשת זכור הוא זמן המסוגל לעקרונות שיפקדו בזרע חיה וקיימא, כי אצל רחל כתיב "ויזכור אלקים את רחל", ובשרה כתיב "וה' פקד את שרה" לשון פקידה, ובפרשת זכור קורין לשון 'זכירה', ומפטירין בלשון 'פקידה', פקדתי את אשר עשה לך עמלק (תורת אבות, לעכאוויטש).

רבי חיים קניבסקי שליט"א הוציא מכתב, ובו כתב שכל אחד צריך למצוא בפורים "זמן חשוב" ללימוד התורה. לא יעלה על הדעת שבפורים - יום בו קיימו וקבלו היהודים, עליהם ועל זרעם, את התורה מאהבה ומרצון - אדם יהיה עסוק כל שעות היום והלילה במצוות היום, ולא ימצא "זמן חשוב" ללמוד תורה!

והוסיף ואמר בשם אביו הסטייפלר זצ"ל: מי שזכה ללמוד בזמני רפיון - זכה להיות גדול בתורה!

כמה חשוב לנצל את היום הזה, יום פורים, יום בו שערי שמים פתוחים, לבקש ולהתחנן ב"אתה חונן לאדם דעת", ב"רפאנו ה' ונרפא", כי זהו הפורים האמיתי! מהותו האמיתית של פורים היא "קיימו וקבלו": התחזקות בתפילה, התחזקות בתורה, התחזקות באמונה! (דורש טוב - רבי מאיר צמרוט שליט"א)

נצור לשונך

מוסר מלבין פני חבירו ברכים

ככה זה נראה - מעשה שהיה עם רבינו הבבא סאלי זצוק"ל שהגיע אליו יהודי לקבל ברכה, ולהפתעתו הרבה במקום לברכו החל הרב להשפילו ולבזותו לעיני הרבים, כשהוא יוצא אבל וחפוי ראש מביתו של הבבא סאלי, כולם התפלאו מה הוא כבר עשה לבבא סאלי, שהבבא סאלי מבזה אותו ברכים ללא סיבה! ?

האם את/ה מסוגלת/לדון מקרה כזה לכף זכות?

סוף הסיפור - לאחר שהאיש יצא מביתו, שאלו את הבבא סאלי, רבינו הרי אסור להלבין פני חבירו ברכים? הסביר להם שראה (מה שאנו הקטנים לא מסוגלים לראות) שמלאך המוות ליווה את האיש הנכנס אליו, ופירוש הדבר שנגזירה עליו גזירה מן השמים להפטור באותו היום במיתה משונה מן העולם!!! וכידוע שבושה גם כן נחשבת לשפיכות דמים ולכן יכולה לבטל גזירת מוות, וכן עשה הבבא סאלי, ביישו בכדי להצילו ממוות, בדרכו בחזרה לביתו מהבבא סאלי אכן הופגז על ידי ערבים ובדרך נס ניצל, ומאוחר יותר חזר לביתו של הבבא סאלי להודות לו על שהציל את חייו (ומיותר לציין שלנו הקטנים אסור לבייש שום יהודי).

הלכה להפחית מחומרת המעשה

ישנם מקרים שעושה המעשה הרע, עשהו בגלל נסיבות מסוימות כגון לחץ גדול שהיה נתון בו בפרנסתו או בעניינים אחרים, ולולי זה לא היה עושה את המעשה, ואף על פי שהמעשה שנעשה אסור, מכל מקום הדבר קל יותר בחומרתו ממעשה שנעשה מתוך זלזול או על מנת להכעיס, גם זו נקודה המסייעת להפחית קצת מחומרת המעשה שנעשה.

ולכן - גם כאשר אי אפשר לנקות לגמרי את עושה המעשה מכף חובה, חובה עלינו ללמד עליו זכות כדי להפחית מחומרתו של המעשה, וזה בכלל "בצדק תשפוט עמיתך".

שביבי אור

להרבות אהבה ואחווה

מעמק נלחם בישראל ללא סיבה הנראית לעין, כל מלחמתו נבעה משנאה לשם שנאה – שנאת חינם. כדי לנצחו ולהביא את הגאולה, עלינו לשרש מקרבנו את שורש השנאה ולהרבות אהבה ורעות ע"י אהבת חינם נטולת אינטרסים. עולם התורה פורח, בכל פינה בארץ מוקמים ישיבות, כוללים, תלמודי תורה, מדוע המשיח עדיין לא בא? פעם באו לרבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל, ושאלוהו מדוע יש בירושלים פטירות כה רבות, במקום תשובה ענה הרב: "לכו לחתום!"

הוא הסביר – רוצו לעיריה וחתמו לשכניכם שבקשו אישור לבניה ולהרחבת ביתם. חוסר פרגון מראה על חוסר באהבת ישראל! זוג צעיר קונה דירת שני חדרים. לאחר מספר שנים מתרחבת המשפחה, יש להם אפשרות להתרחב, אך לא! אחד השכנים מסרב, הוא טוען שיחסר לו אויר. השני אינו מסכים שמא יקחו לו נוף...

קיום מצוות בין אדם למקום בלי בין אדם לחברו אינו שווה מאום! אדם יכול להיות בעל זקן ארוך, להתפלל ותיקין, אך אם אינו נוהג ברעיו בעין טובה, אם הוא נכשל בעניני בין אדם לחברו – התביעה עליו עצומה! בין אדם לחברו זהו ניסיון דורנו, דור עקבתא דמשיחא.

הגמרא בשבת אומרת: "הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאמו". והגמרא ממשיכה: "מאי עביד" - מה יעשה לתינוק כדי שתדע אמו שנתן לו פת?

"שייף ליה משחא" – משפשף אותו בשמן, "ומלי ליה כוחלא" – וממלא את סביבות עיניו בצבע כחול. ואז תשאלנו אמו מי עשה זאת, יספר לה התינוק מיהו, וגם יספר לה על הפת שנתן לו. טעם הדבר, אומר רש"י: "להרבות אהבה ואחווה ושלוה ורעות".

כשישנה אהבה בין ישראל יש הכל. ע"י שמפרגנים לשני עם כל הלב, מוחים מקרבנו את השפעתו השלילית של עמלק. (אריה שאג)

חכמת נשים

הרבנית ר. צביון מספרת על יום הפורים אצל אמה הרבנית בת שבע אסתר קניבסקי ע"ה

שעירכו בהן אבקת אפיה. בעת האפיה התפללה שהעוגה תתפח גם כך, כפי שבסיעתא דשמיא אכן היה...

מדי שנה היתה הרבנית אופה גם אוזני המן, אפתה בסיר פלא עוגות רבות למשלוחי המנות.

פעם שמעה הרבנית מילדי השכנים כי אמם אינה קונה שקדי מרק. מאז ואילך, בכל פורים, היתה מצרפת למשלוח המנות בעבורם שקית שקדי מרק...

זה היה כוחה של הרבנית, לשים לב לכל הפרטים הקטנים ולהיטיב עם הזולת גם בדברים הנראים לנו חסרי חשיבות. (בית אמי)

בפורים – כל היום זרמו אל הבית אנשים והביאו משלוחי מנות, והרבנית קבלה את פניהם בשמחה והחזירה משלוחים לכל אחד ואחד. נשים רבות היו מגיעות אליה כדי שתאציל עליהן מברכותיה ביום מסוגל זה.

אם בכל ימות השנה דאגה הרבנית לספק את צורכי כל השכונה, בפורים – שבו נאמר 'כרצון איש ואיש' – על אחת כמה וכמה... את משלוחי המנות התאימה לכל משפחה ומשפחה כראוי לה. כך למשל, את העוגה ששלחה למשפחת נדל שכנינו אפתה ללא אבקת אפיה, מפני שרבי גדליה נמנע מאכילת עוגות

לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל

רחל בת תמו ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרחא ז"ל

מזל בת סוליקה ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

ר' חיים חטאתו

בן ביה ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

ר' יוסף ז"ל בן ורדה תחי'

דינה ז"ל בת ורדה תחי'

ת.נ.צ.ב.ה